



»V meni živi Kristus« Gal 2,20

BOŽJA BESEDA DANES 1

Revija Slovenskega bibličnega gibanja ISSN 131-5772 XVI (2009)

LETO APOSTOLA PAVLA 28. 6. 2008 do 29. 6. 2009

ob 2000-letnici Pavlovega rojstva



Hočem namreč, da veste, kako zelo se moram bojevati za vas, za one v Laodikeji in za vse, ki me osebno niso videli, da bi potolaženi v svojih srcih in združeni v ljubezni, imeli vse bogastvo gotovosti v dojemanju in bi globoko spoznali Božjo skrivnost, Kristusa, v katerem so skriti vsi zakladi modrosti in spoznanja (Kol 2,1-3).

UVODNA BESEDA

Dr. Snežna Večko, predsednica SBG
in urednica



Dragi prijatelji Božje besede, lepo pozdravljeni! Pred vami je prva številka Božje besede danes v

letu 2009. Lahko bi jo opisali kot vejo, ki je v tem predvelikonočnem času pogrnala na petnajstletnem drevesu Slovenskega bibličnega gibanja. Vsem, ki ste na različne načine omogočali rast temu drevesu, se iskreno zahvaljujem. Novo vodstvo z velikim zaupanjem nadaljuje poslanstvo našega gibanja. Zahvaljujem se dosedanjemu predsedniku dr. Rudolfu Konciliju in vsem dosedanjim odborom SBG. Zahvala gre tudi Katoliški biblični federaciji (KBF) s sedežem v Stuttgartu, kate-re član je naše slovensko gibanje, ter Katoliški biblični federaciji za srednjo Evropo. 16. aprila bo KBF praznovala

40 obletnico obstoja. Na ta dan jo je pred 40 leti v Rimu ustanovil papež Pavel VI. Temu se bomo obširneje posvetili v naslednji številki BBD. Pri-čujoča številka je še v znamenju leta apostola Pavla.

Leto apostola Pavla bo tudi sicer za-znamovalo naše delovanje. Sklep leta tega velikega misijonarja želimo proslaviti z vseslovenskim romanjem v Št. Pavel v Labotski dolini na avstrijskem Koroškem 6. junija. Obiskali bomo znameniti benediktinski samostan, ki je odigral pomembno vlogo v pokri-stjanjevanju Slovencev na Koroškem in Štajerskem. Zdaj je prvič v svoji več kot 900 letni zgodovini odprl svoje ar-hive in postavil množicam romarjev in turistov na ogled dragocene doku-mente evropske zgodovine, ki so jo sooblikovali samostani. Gre za razsta-vo Moč besed – samostani, ogledalo Evrope, ki si jo bomo ogledali. Potem pa bomo v sosednji župniji, Št. An-dražu, iz prve roke zvedeli za večini

od nas nepoznane okoliščine in posle-dice Slomškovega prenosa škofijskega sedeža iz Št. Andraža v Maribor pred 150 leti. Te nam bo odkrival Slom-škov naslednik mariborski nadškof in metropolit dr. Franc Kramberger. Kot ljubitelji Božje besede in večinoma člani bibličnih skupin bomo končali srečanje z bibličnim večerom (pozor: to bo še popoldan!), ki ga bo vodil nekdo od biblicistov. Pa tudi med vo-žnjo na avtobusu/ih bo Božja beseda med nami, za poglobitev in za spro-stitev.

Na to romanje ste prisrčno vabljeni. To bo naše vseslovensko letno sreča-nje, ki ga imamo sicer v mesecu no-vembru. Točnejše informacije bomo kmalu posredovali. S tem romanjem nam bo zares praznično izzvenelo leto apostola Pavla, ki nam odkriva globi-ne neizčrpne Kristusove ljubezni. V tej ljubezni vas pozdravljam in želim blagoslovljene praznike vstajenja!

Božja beseda danes je revija, ki jo izdaja Slovensko biblično gibanje.

Revija izhaja štirikrat letno (marca, junija, septembra in decembra).

Naslov gibanja in uredništva:

Poljanska 2, 1000 Ljubljana,
tel.: (01)43-14-278, (01)43-25-105 in
(02)25-24-472.

Uredniški odbor:

doc. dr. s. Snežna Večko (odgovorna urednica),
doc. dr. Marijan Peklaj (zanima me),
prof. Bogomir Trošt (dogajanja)

Cena: posamezna številka 1,25 EUR,
celoletna naročnina 5,00 EUR;

Transakcijski račun:

pri Krekovi banki,
št.: SI56 2420 0900 4563 958

Razmnožil Salve d.o.o. Ljubljana

Vsebina

UVODNA BESEDA (doc. dr. s. Snežna Večko)	2
LETO APOSTOLA PAVLA	
Vera v vstajenje (dr. s. Mirjana Filipič)	3
V petih minutah na sinodi (škof dr. Jurij Bizjak)	3
Poslanica sinode (škof dr. Jurij Bizjak)	4
ROMANJE V SVETO DEŽELO (nadaljevanje)	
Jeruzalem (dr. Marija Stanonik)	6
ZANIMA ME	
(doc. dr. Marijan Peklaj)	7
DOGAJANJE	
Srečanje bibličnih skupin koprške škofije (Bogomir Trošt)	9
S Pavlom v Damask (Andreja Gorenc)	10
Moje srečanje z Bogom (Silva Belšak)	11
PESMI	
Kesanje (s. Meta Potočnik)	8
Molitev (Nina Potočnik)	13
VZEMI - BERI (Jana Podjavoršek)	14
BOŽJA BESEDA ZA VSAK DAN (Pripravlja s. Metka Tušar)	14

LETO APOSTOLA PAVLA

Dr. s. Mirjana Filipič

VERA V VSTAJENJE

Obstaja skrita pot, ki je bila mnogokrat že prehojena, pa vendar jo vsak sam mora odkriti in pri sebi shoditi. Pavlu se je ta pot začrtala v brazde zrelega življenja, ko jih je presijala svetloba Vstalega Kristusa. Pomemben korak te poti, ki je od sebe k Njemu, je izrazil takole: »Živim, pa ne več jaz, Kristus živi v meni.« Sad, ki ga ob tem pobiramo, je nenehno globoko veselje, ne glede na to, kaj se zgodi. Če bi se ozrli malo okrog in zgubili pogled Nanj, ki je vir notranje svetlobe, bi ta pot sploh ne bila mikavna. Govorila bi le o naši sedANJI stiski. Ta bi bila brez smisla, brez moči preobrazbe, ki je iz darovanega življenja. Pavlov pogled pa je tako jasen, da za nič drugega ne želi vedeti med ljudmi, kakor za Kristusa, in to križanega. Razdalje, ki jih v srcu doživlja ob Njem, so vedno krajše: skupaj z Njim sem križan, skupaj z Njim pokopan. Želi si, da bi imeli vsi isto mišljenje, kot je v Njem. Zatrjuje, da imamo Kristusov um. Tako bližino lahko doživlja vsak, ki ve, da ga je Jezus vzljubil, da je prav zanj bil križan.

Ko je Pavel mnoge želel pridobiti za to pot, se je rad zaziral na sam konec časov, ko bo uresničeno naše upanje in bomo za vedno z Gospodom. Verujemo, da bomo na cilju naše poti v Kristusu obuje-

ni, poklicani bomo v večno življenje. Glede tega je skupnost v Korintu imela mnogo vprašanj: Toda, kako so lahko mrtvi obujeni? S kakšnim telesom pridejo? V veri v vstajenje bi se radi oprijeli česa konkretnega. Vsaj toliko, kot je konkretna pomlad, ko vse zabrsti. Pavlov odgovor je skrit že v majhnem semenu. Če ne umre, ne more iz njega zrasti to, kar je vanj že zapisano. Podobno je z nami. Naše zemeljsko življenje v umrljivem telesu je kakor golo zrno, ki bo ob izteku položeno v zemljo. Kako bo z nami ob koncu časov, kakšno bo naše preobraženo duhovno telo, ko bomo poklicani v poslednji korak te poti, pa nakazuje prebujajoča pomlad. Seje se golo zrno, rastejo pa veličastna telesa pšenice ali česa drugega. Ta zapis semena si pripravljamo, ko v sedanjem, bornem telesu živimo ljubezen. Naj bodo še tako veliki duhovni darovi ali herojska dejanja ali spoznanja modrosti - sama na sebi ne ustvarjajo te genetske kode, ker so minljiva. Merijo se le po ljubezni, ki je položena vanje in je tista odličnejša pot srca, ki vodi v neminljivo pomlad, večno skupnost z Gospodom. To pa že danes pomeni, da nam je življenje podarjeno. Ne pripadamo sebi, ampak Gospodu. Kliče nas v smiselno bogoslužje, uglašeno na strune ljubezni: »Darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno daritev.«

Tej veliki skrivnosti se na poseben način približamo v evharistiji, kjer nam On sam daje svoje Te-lo. Tako že postajamo del Njega, znaj-

demo se v Njem, vsak posamezno in On sam nas že sedaj povezuje v svojem Telesu v eno. Tako v Njem že sedaj vstajamo, v skritem premagovanju samega sebe za veliko jutro, ki pa nas vse še čaka.

V PETIH MINUTAH NA SINODI

Prispevek škofa Jurija na škofovski sinodi

Vsak sinodalni oče je, zaradi sorazmerno velikega števila udeležencev, za predstavitev svojega vnaprej predvidenega prispevka imel na razpolago pet minut časa. Tako se je na zasedanjih celotnega zbora lahko v dveh tednih zvrstilo skoraj vseh 253 navzočih. Predstavnik SŠK je v soboto, 11. oktobra, prebral sledeče:

Sveti oče, častitljivi bratje in sestre! Najprej želim izraziti svojo globoko hvaležnost za izredno bogastvo misli in pobud, ki je bilo izraženo v teh dnevih našega srečanja. S svoje strani pa želim predstaviti vprašanje ali tudi pobudo, ki se mi postavlja in se nanaša na zakramentalno ekonomijo, to je na točko 36. v delovnem gradivu.

Razporeditev zakramentov v tri skupine, tri zakramente uvajanja in dva zakramenta ozdravljanja ter dva zakramenta služenja (KKC, 1211), se opira predvsem na vlogo,

ki jo imajo zakramenti v življenju kristjana. Ker je omenjeno merilo bolj zunanje narave, je mogoče začutiti potrebo po razporeditvi, ki se opira na merilo bolj notranje narave, to je na vsebino in doprinos zakramentov. Takšna razporeditev bi omogočila preglednejšo razčlenitev zakramentov kot celote in natančnejšo opredelitev posameznega zakramenta.

Ker so vsi zakramenti 'naravnani' na evharistijo (D 5) in ker bogoslužna dejanja in znamenja dobivajo svojo pomenljivost iz Svetega pisma (B 24), je prav na podlagi Božje besede mogoče zakramente razporediti v naslednje enote: dva zakramenta vere, dva zakramenta upanja, tri zakramente ljubezni.

Dva zakramenta vere sta krst in spoved. Naravnana sta na naše bivanje in sta v znamenju vode. Prvi je krst, ki nas preraja v Božje otroke: Mr 16,16; Jn 3,5; Apd 8,36-37; 22,26; Ef 5,25-27; 1 Pt 3,21. Drugi je spoved, ki očiščuje, kar se po krstu pokvari: Apd 26,18; Jak 4,8-9; 1 Pt 1,22; 1 Jn 1,9.

Dva zakramenta upanja sta birma in maziljenje. Naravnana sta na naše delovanje in sta v znamenju olja. Prvi je birma, ki nas usposablja za Kristusove pričevalce: Lk 4,18; Apd 4,27; 10,38; 1 Kor 9,10; Heb 1,9; 1 Jn 2,20,27. Drugi je bolniško maziljenje, ki vzpostavlja, kar po birmi oslabi: Mt 26,7; Mr 6,13; 14,3; Lk 7,38; Jn 12,3; Jak 5,14; Raz 3,18.

In trije zakramenti ljubezni so duhovniško posvečenje (ordinacija) in poroka ter evharistija. Naravnani so na naše posvečenje in so v znamenju krvi. Prvi je duhovniško posvečenje: Mr 10,35-40; 14,36; Heb 9,11-14; 10,19-20; 13,20; Jn 17,19; Raz 1,5. Drugi je poroka: 2 Mz 4,25-26; 5 Mz 22,13-19; 1 Kor 7,14. In tretji je evharistija: Mt 26,27-28; Jn 1,29; 6,53-56; 1 Kor 10,16; 11,25. Vsi trije so poti do ljubezni, ki je vez krščanske popolnosti (Kol 3,14).

Komaj je mogoče verjeti, kako pregledno se v predlagani razporeditvi zakramenti kot celota medsebojno osvetlujejo in dopolnjujejo in s kolikšno močjo se odkriva tudi istovetnost vsakega posameznega zakramenta. Prav tako je presenetljivo, koliko je svetopisemskih navedkov, ki v naštetih povezavah potrjujejo in bogatijo vsebino vsakega posameznega zakramenta in vseh zakramentov kot celote. Sedmeri zakramenti so resnično povsem svetopisemski postroj.

V vsaki enoti je tudi zakrament, ki daje svoj lasten in trajen pečat. Krst daje pečat vere: 'pečat pravičnosti iz vere' (Rim 4,11; prim. Ef 1,13). Birma daje pečat upanja: 'Bog, ki nam je tudi vtisnil pečat in v naša srca položil poroštvo duha' (2 Kor 1,21-22; prim. Ef 4,30). Duhovniško posvečenje (ordinacija) daje pečat ljubezni: 'Toda trdni temelj Božji stoji in ima tale pečat: Gospod pozna svoje' (2 Tim 2,19; prim. Mt 16,18; Jn 6,27; 15,12-17; 21,15; Apd 20,28; 1 Kor 9,2; Raz 7,2-8). – Hvala za pozornost.

škof dr. Jurij Bizjak

POSLANICA SINODE



Koprski pomožni škof, ki se je kot predstavnik Slovenske škofovske sinode udeležil škofovske sinode o Svetem pismu, nam je posredoval povzetek poslanice sinode:

Glas Besede

Glas tihote: »Nebesa razglašajo Božje veličastvo in nebes oznanja, da je delo Božjih rok. En dan spo-

roča to drugemu dnevu, ena noč prenaša to drugi noči (Ps 19). Brez jezika, brez zvoka, brez glasu ... Stvarstvo priča o svojem Stvarniku samo po sebi. Kakšne gmote in kakšne teže, kakšne razdalje in kakšne hitrosti! Brez vsakega hrupa in trušča! Vrednost pavze v glasbi. Vrednost Božjega molka!

Glas izgovorjene besede: »Gospod vam je govoril iz sredine ognja: glas besed ste slišali, podobe pa niste zaznali, le glas ste slišali!« (5 Mz 4,12). Gospod se ni razodel v podobi ne v zlatemu teletu, temveč samo z glasom besede: »Bodi luč! In bila je luč.« »V začetku je bila Beseda in Beseda je bila Bog« (1 Mz; Jn). Svet ni nastal iz boja med bogovi, temveč z Božjo besedo. Božja beseda je ustvarjalna. Sosed nima več besede zame: nebeški Oče ima vedno besedo za vsakega človeka!

Ista beseda je tudi v začetku človeške zgodovine. Bog se pogovarja s človekom in mu daje ustrezna navodila. Ko človek pogrēši, mu obljubi rešitev in mu dejansko pride na pomoč: »Dobro sem videl stisko svojega ljudstva, poznam njegovo nadlogo, zato sem stopil dol, da ga rešim« (2 Mz 3,7).

Glas vknjižene besede: Pismo, Spisi. Najprej dve tabli postave, napisani z Božjim prstom (2 Mz 32,15-16). Spisi so priče Božje besede, ki ustvarja in rešuje. Toda Božja beseda je več kot Spisi. Naša vera ni vera knjige, temveč je vera osebe, Jezusa Kristusa. Po Spisih prihajamo v stik z njegovim življenjem in delom, z njegovim rešenjem. Ker je Božja beseda širša od knjige, je potrebna stalna navzočnost Svetega Duha, ki vodi bralca. Iz tega nastaja Izročilo Cerkve, ki je varuhinja svetih Spisov.

»Glas vpijočega v puščavi«: Sveti pisci so glasbila Svetega Duha. Izaija pravi, da je meč Gospodov in puščica v Gospodovem tulcu (Iz

49,2). Janez Krstnik pa je glas vpijočega v puščavi. Glas, ki se oglasi za trenutek in izgine za vselej. Puščava pomeni kraj, ki ni obljuden. Glas Gospodov je tudi grom (Ps 29). – Tudi glas učlovečene besede in glas ukrušene besede!

Obraz Besede

Tri temeljne besede NZ: »In Beseda je meso postala« (Jn 1,14). Beseda je dobila svoj obraz. Od takrat naprej je mogoče reči s helenisti: »Radi bi videli Jezusa!« (Jn 12,20-21). Besede brez obraza so pomanjkljive, kakor pravi Job: »Z ušesom sem slišal o tebi, a zdaj te je videlo moje oko« (Job 42,5).

Rečemo: Ta človek nima obraza. Človek brez obraza je tujec. Naš Bog ima obraz: »Tebi govori moje srce, moje obličje tebe išče, tvoj obraz iščem, Gospod« (Ps 27,8). Bog in človek, Prvorojenec in Jud, večer in v času, veličasten in ubog.

Po Svetem Duhu se je utelesil in po Svetem Duhu je govoril po prerokih: Vknjižena in utelešena Božja beseda. Oboje je v času, zato tudi vknjižena Božja beseda potrebuje razlago. Samo tako moremo priti do pristnega in pravega obraza. Kristus je prinesel ključ in luč za pravilno branje in razumevanje Spisov. On je pečat in odtis živega Boga. On je učencema v Emavs pravilno razložil Spise in njihovo vsebino (Lk 24,27). Srečanje s Spisi je srečanje z Osebo, z Bitjem, ki ima srce.

Hiša Besede

Modrost si je sezidala hišo na sedmih stebrih (Prg 9,1). Božja beseda ima tudi v NZ svojo hišo: Cerkev. V Apd je opisana Cerkev v Jeruzalemu, ki stoji na štirih stebrih: »Vztrajali so v nauku apostolov, v bratski skupnosti, v lomljenju kruha, v molitvah« (Apd 2,42).

Vera je iz poslušanja (Rim 10,17). Glas prihaja iz Cerkve. Temeljno

oznanilo je kerygma: »Božje kraljestvo se je približalo« (Mr 1,15). Kerygma vsebuje poročilo o Kristusovi smrti in vstajenju. Ni drugega imena za rešitev. Na drugem mestu je kateheza: namenjena je poglobljanju v skrivnost. Vrhunec je homilija, najboljša kateheza so obredi. Oznanjati velika Božja dela. Cilj homilije je vzbuditi vprašanje: »Kaj naj storimo?« (Apd 2,37).

Bratska skupnost: »Moji bratje in sestre so tisti, ki Božjo besedo poslušajo in jo izpolnjujejo« (Lk 8,21). To so učili in delali preroki. To je zahteval tudi Jezus: »Ne kdor mi pravi Gospod, Gospod!« Prerok Izaija očita: »To ljudstvo me časti le z ustnicami, njegovo srce pa je daleč od mene.« Najboljše oznanjevanje je življenje. Zaradi davka še nikoli nihče ni izstopil iz Cerkve – resnični razlogi so drugje!

Lomljenje kruha: Učenca v Emavsu. Po homiliji po poti pride lomljenje kruha. Najgloblji pogovor med Bogom in človekom: »Bom vstopil k njemu in bom večerjal z njim in on z menoj« (Raz 3). Zadnja večerja je zakrament in dogodek. Božja beseda: izgovorjena, vknjižena, utelešena, ukrušena.

Molitve: Psalmi, hvalnice, duhovne pesmi (Kol 3,16). Brevir za dneve in čase v letu. Molitveno branje odpira pot do Božje besede in do srečanja s Kristusom. Kaj pravi odlomek? Kaj pravi meni? Kaj lahko jaz odgovorim? V čem se moram spreobrniti? Marija, mati Jezusova, Marija, sestra Marte.

Poti Besede

»S Siona bo izšla postava, beseda Gospodova iz Jeruzalema« (Iz 2,3). »Pridite, pojdemo na goro Gospodovo, hodimo v Gospodovi luči!« »Poslal bom v deželo lakoto in žejo po poslušanju Božje besede!« (Am 8). »Pojdite in naredite za moje učence vse naerode!« (Mt 28,19).

Spisi so vsi prežeti s pozivi: Razglasajte! Ne molčite! Naj bo ugodno ali naj ne bo ugodno!

Oznanjajte: »Kar vam pravim v temi, povejte o belem dnevu, kar slišite na uho, oznanjajte na strehah!« (Mt 10,27). Z vsemi sredstvi in vsepovsod. S prilikami, oprijemljivo, nazorno, razumljivo, dostopno. Nihče še nikoli ni tako govoril.

Ustavlja se v naših hišah in v naših družinah: Ps 128. Glavna slovesnost je doma. Vrednost svetopi-semskega vzorca družine. Starši so prvi znanilci. Iz roda v rod: Ps 78. Pripovedujte jim zgodbe.

Poti so različne. Kakor je različna zemlja, kamor seje sejalec. Tudi v Spisih ne manjka kamnitih poti, zaraščenih, prepadnih poti. »Gospodov Duh je nad menoj, zato me je mazilil.« Prišel sem klicat in iskat, kar je izgubljeno. Ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni. Tudi sam je vso usodo oznanjevalcev vzel nase: krutost križa, zapuščenost, Očetov molk. Oznanjamo Kristusovo kraljestvo.

Z judi, s starejšimi brati, s katerimi nismo v nasprotju, temveč v zamiku. Oni so še vedno živi in nosilci vsega. Bog se ne kesa svojih darov. Blagoslovljen Egipčan, moje ljudstvo, Asirec, delo mojih rok, Izrael, moja dedina (Iz 19,25). Z muslimani, mlajšimi brati, z vzhodnimi verstvi. Paul Claudel je rekel, da je Sveto pismo velikanski slovar. Marc Chagall je rekel, da je Sveto pismo ikonografski zemljevid. Goethe je rekel, da je evangelij materni jezik Evrope. Zakladnica za vse umetnosti in vso kulturo. Božja beseda ni vključena (2 Tim 2,9). Zvitek je sladek in grenak (Raz 10,8-11). Človek ne živi samo od kruha. Božja beseda je slajša ko med in ko strd (Ps 19,11). Je luč mojim nogam (Ps 119,105). Je kakor ogenj in kakor kladivo (Jer 23,29). Je kot dež, ki napaja (Iz 55,10-11). Je kot dvorezen meč (Heb 4,12).

ROMANJE V SVETO DEŽELO

*Iz romarskih zapiskov
dr. Marije Stanonik*

Jeruzalem

(nadaljevanje)

Via dolorosa

»Prisilili so nekega mimoidočega, Simona iz Cirene, Aleksandrovega in Rufovega očeta, ki se je vračal s polja, da je nesel njegov križ« (Mr 15,21)

Logično je, da bi rimski prokurator bival v Herodovi palači, vendar je po tradicionalni razlagi sodil v trdnjavi Antonia. Od teh dveh točk je odvisno vprašanje kraja Jezusovega križanja.

Tradicija, da je Pilat prebival v Antonii in je šel Jezus od tu na Kal-

varijo, je iz križarskih časov. Če je Pilat stanoval v Herodovi palači, so se sodba, bičanje, kronanje in začetek križevega pota dogodili pri Jafskih vratih. Ni popolnoma jasno, kje je potekal križev pot. Kajfova hiša je blizu cerkve Gallicantus. Steber sedme postaje je vgrajen v mestna vrata. To bi dokazovalo, da je bila Kalvarija zunaj mestnega obzidja. Pobožnost križevega pota po Via dolorosa vsak petek vodijo frančiškani. A zmeraj je na začetku poleg njih na čelu predstavnik muslimanov z rdečim fesom na glavi. Potem nam je izginil izpred oči.

Ana: »Popoldne ob 15. uri smo se udeležili križevega pota od Flagellatio po Via dolorosa do Kalvarije. Križev pot so vodili frančiškani. V gneči smo se pomikali za

Kristusom. Med nami so naprej in nazaj »smukali« fantiči – žeparji. Nekateri trgovci ob poti so navijali hrupno glasbo. Na prvi pogled grozna zmešnjava. Ne moreš se zbrati v molitvi. Potem sem razmišljala, kako je potekal Jezusov križev pot. V mestu so se zbirali Judje zaradi bližnjega praznika. Gneča ni bila manjša, kot današnja. Hodili smo po postajah tja do Kalvarije, kjer je bil križan naš Gospod. Jezusa so predstavili kot razbojnika. Od tu se začne – ulica trpljenja – križev pot proti cerkvi Božjega groba, Kalvarija, vstajenje... Šli smo po Via dolorosa. Z leve in desne trgovina za trgovino, bolj ali manj vsiljivi trgovci s spominki, oblačili, hrano, ki je zlepa ne bi kupila, saj se nanjo useda prah ulice, prijemajo jo z umazanimi rokami, muhe... Človek ne sme premišljati. Poleg zaničevalcev, vojakov in tistih, ki so ga ljubili, ga je obdajala prav tako pisana množica kot danes nas. Pot ni potekala po romantični mirni gozdni poti ob kapelicah... Pot, ki se je končala na Kalvariji, na križu. Gospod, naj bom s Teboj, bodi z menoj na tej poti! Vsak dan hodimo delček te poti. Brez te poti bi ne bilo Upanja, Vstajenja, Odrešenja...!«¹

»Jeruzalem, Via dolorosa – Ulica križevega pota, petek popoldne ob treh. Na kraju, od koder so odvedli Jezusa na morišče, se zbira množica. Romarji smo iz vseh koncev sveta. V procesijo se zvrstijo najprej patri frančiškani, ki vodijo kri-



¹ Ana Hostnik, "Študijsko" romanje v Sveto deželo (Rokopis).

ZANIMA ME ...

žev pot, nato pa vsi drugi romarji. Ulice so ozke in na obeh straneh so trgovine. Življenje na teh ulicah se odvija kot ponavadi. Ljudje kupujejo, trgujejo, vmes se prerivajo otroci, ki kaj prodajajo. Prodajalec na vogalu še bolj okrepi svojo glasbo in se maje v njenem ritmu. Kdo bi mogel moliti v takem vzdušju? Gledam le, da v tej množici ne izgubim izpred oči svojih prijateljev. Pretrese me ob misli, da hodim po kamnih, kjer so stopale Jezusove izmučene noge, kamor sta kapljala njegov znoj in kri in kamor je padal pod težo križa. Počutim se kot del tiste podivjane drhali, ki je odvedla Jezusa na morišče. Moj Bog, odpusti mi mojo brezbrižnost in ravnodušnost. Množica grešnikov smo, ki Jezusa dan na dan muči in pribija na križ. Tragedija te strašne procesije se ponavlja že vseh 2000 let. Ali ne išče Jezus mnogokrat zaman plemenitih in sočutnih Veronik, ki bi mu na poti ponudile prt; Simonov, da bi mu pomagali nositi križ; usmiljenih žena, da bi se mu kljub podivjani množici, upale s sočutjem približati? Križev pot se konča v cerkvi Božjega groba, kamor se zgrne vsa množica. Še enkrat se po stopnicah povzpnem na Kalvarijo, poklekнем k skali, kamor je bil zasajen križ. Tukaj izročim Jezusu svojo kalvarijo in kalvarijo vseh, ki jih imam v srcu, da jih posveti. Podobo Kalvarije odnesem v srcu domov.²✠

Dr. Marijan Peklaj

Po evangelistih Mateju (4, 18-19) in Marku (1, 16-17), Jezus, ki hodi ob Galilejskem jezeru pokliče poleg Andrej tudi Simona. Pri Luku (5, 10-11) je približno enako. Evangelist Janez (1, 40-42) pa o tem poroča precej drugače. Prosim, če je mogoče, da razložite ta »navidezna« nasprotja. Morda bi bilo to zanimivo še kakšnega bralca Božje besede danes.

Franc Lovrenčak

Verjamem, da bo to zanimivo še za koga. In če se ljudje zanimajo za taka vprašanja, je to znamenje, da zbrano berejo in poslušajo Sveto pismo. Ugotovitev, da so prvi trije evangeliji pogosto zelo podobni med seboj, včasih do besede, in da je četrti, Janezov, presenetljivo drugačen, seveda ni nova. Da ne bo kdo rekel, da si kaj izmišljam, bom za začetek prepisal spoznanje iz skoraj nove knjige Uvod v Novo zavezo (Celje – Ljubljana 2008), ki jo je napisal priznani ameriški profesor za Novo zavezo Raymond E. Brown: »Večina današnjih strokovnjakov meni, da evangelisti niso bili priče Jezusovega oznanjevanja« (str. 136). To pomeni, da so pisci evangelijev uporabljali spominsko gradivo, delno zapisano, delno v obliki ustnega izročila. Ob tem pa so imeli pred očmi potrebe konkretnih občestev tri do šest desetletij po dogodkih. Bili so brez dvoma globoko verni in so se

potrudili, da bi to vero kar najbolje izrazili in posredovali drugim. Niso pa se čutili vezane na strogo objektivno zgodovinsko zapisovanje tega, kar je Jezus delal in učil, posebno ne na natančno zaporednost v prikazovanju Jezusovega javnega delovanja. Evangeliji niso »poročila«, ampak so oznanilo, dobra novica. V njih je prava resnica, ki visoko presega resničnost zgodovinskih poročil, resnica, ki osvobaja in rešuje za večno življenje. Kdor tega ne uvidi, se mora nujno zaplesti v nerešljive uganke ali pa za vsako ceno »uskaljevati« razlike, da bi rešil tako imenovano zgodovinskost.

Po pripovedovanju Mateja, Marka in Luka je Jezus poklical prve učence ob Genezareškem jezeru, ko so lovili ribe. In neverjetno hitro so pustili za seboj svoje dotodanje življenje in šli za Jezusom, da bi postali »ribiči ljudi«. Jezus je začel učiti v Galileji potem, ko je zvedel, da so Janeza vrgli v ječo (prim. Mt 4,12). V četrtem evangeliju je Krstnik še na svobodi, ko pridejo k Jezusu prvi učenci. Pravzaprav so to Janezovi učenci. V tem času se ne ukvarjajo z ribolovom, temveč poslušajo Janeza in so precej oddaljeni od rodne Galileje; stvari se dogajajo »v Betaniji, onkraj Jordana, kjer je Janez krščeval« (Jn 1,28). Jezus tudi ni poklical bratov Andreja in Simona hkrati, temveč sta na Krstnikovo spodbudo krenila za njim Andrej in še drug Janezov učenec, za katerega ne zvemo, kako mu je ime. Jezus ju je povabil k sebi. Andrej, Simonov starejši

² Francka Brešar, Križev pot v Jeruzalemu, v: List preddvorske fare 6, 2. mali traven 2000, št. 10, (str. 2).

brat, je bil tisti, ki ga je Jezus tako prevzel, da je ves navdušen oznanil Simonu: »Našli smo Mesija«. In Simon (Peter) je pustil, da ga je Andrej pripeljal k Jezusu. Evangelij po Janezu daje vtis, da je Jezus pred odhodom v Galilejo že imel pet stalnih učencev. V prid podatku, da so k Jezusu najprej prišli učenci Janeza Krstnika, govori nekaj, kar je Peter rekel v začetku Apostolskih del. Ko je postavil kriterije, kdo more postati apostol namesto Iškarjota, je rekel: »Tu so možje, ki so hodili z nami ves čas, dokler je Gospod Jezus prihajal k nam in odhajal od nas, od Janezovega krsta do dne, ko je bil vzet od nas« (Apd 1,21 sl.). Znano je, da zna biti Janezov evangelij, ki je sicer poln simbolike in visoke teologije na nekaterih mestih bolj stvaren in bližje verjetnemu dejanskemu poteku dogodkov. Če to velja v tem primeru, pomeni, da so Marko, Matej in Luka dediči drugačnega izročila, ki poklicanje prvih apostolov postavlja k jezeru. Tako ga postavi v Jezusovo javno delovanje in uporabi ribiški poklic kot podobo za apostolsko delo. V takojšnjem odzivu poklicanih pa spodbuja, naj tako poslušamo evangelij, da bomo pripravljene slediti Jezusovemu klicu. Tudi v primeru, da bo to zahtevalo veliko spremembo v načinu življenja.

Če sprejmemo možnost, da je Jezus v resnici dobil prve učence iz vrst Krstnikovih učencev ob Jordanu, to ne pomeni, da pri Janezu beremo zgolj poročilo o tem, kako se je to srečanje dejansko zgodilo. Ne, tudi pisec četrtega evangelija oznanja in spodbuja. Krstnik najprej opozori svoje učence, kdo je Jezus, da je »Božje jagnje, ki odvzema greh sveta«, in celo, da je ta človek »Božji Sin« (Jn 1,29.34.36). Prve besede, ki jih Jezus izgovori v četrtem evangeliju, so: »Kaj iščeta?« Jezus torej nagovarja in

hoče, da damo ime svojemu iskanju. Jezus je učenca povabil k sebi domov. On je torej tisti, ki izbira, kliče in vabi k sebi. »Niste vi mene izvolili ...« (Jn 15,16). Jezus pravi: »Pridita in bosta videla« (Jn 1,39). Videti je pomembna beseda v Janezovem teološkem besednjaku, saj je Jezus »luč sveta« in videti ga se neposredno povezuje z verovati vanj (prim. Jn 9,35-39). Da imamo tu pomemben povzetek verskega spoznanja o Jezusu, se vidi tudi iz naslovov: Jezus je najprej rabi (učitelj), potem v Andrejevih ustih že Mesija, v nadaljevanju Božji Sin in Izraelov kralj in končno v Jezusovih ustih Sin človekov (Jn 1,38.41.49.51). Evangelist bralcu ali poslušalcu evangelija vnaprej pove, kdo je Jezus, čeprav iz primerjave vemo, da učenci še dolgo niso razumeli, kdo je Jezus. Pravzaprav so to vedeli šele po srečanju z Vstalim in bili sposobni oznaniti šele po binkoštnem čudežu. Spet jasen namig, naj v evangelijih vidimo več kot »objektivno poročilo«. Izrazita je tudi spodbuda: Vzemite si, kristjani za zgled Andreja! Sprejel je Krstnikovo opozorilo, zanimal se je za Jezusa, odzval se je na Jezusovo povabilo in šel k njemu ter bil pri njem, potem pa je svojemu bratu oznanil, kdo je Jezus, in je brata »privedel« k Jezusu. Tudi vi ga oznanjajte bratom in sestram in jim pomagajte, da se bodo srečali z Jezusom!

Nima torej pravega smisla, da bi poskušali usklajevati »poročila«. Mogli bi sklepati, da so se nekateri učenci seznanili z Jezusom najprej ob Jordanu, se potem vrnili k svojim čolnom in mrežam ob Galilejskem morju in se tam končno pustili poklicati za »ribiče ljudi«. Bolj prav je, da znamo ceniti vsakega od štirih evangelijev z njegovimi posebnostmi. Te so izraz evangelistove skrbi za vernike v drugi polovici prvega stoletja in

njegovega bogoslovnega premisleka, kako bi ljudem približal skrivnost odrešilne Božje ljubezni. Pri tem mu je pomagal, to verujemo, Božji Duh. Resnica, ki osvobaja (prim. Jn 8,32), je neprimerno več kot zgodovinska resničnost. Brez te pa oznanjanje evangelija tudi ne bi imelo nobene osnove, bilo bi zabloda in prevara. Razlike med štirimi evangeliji moramo razumeti kot bogastvo apostolskega oznanila in ne kot oviro, da bi mogli danes verovati in upati.

Kesanje

Storila sem en sam korak
in se znašla povsem drugje.

Zajedla sem se v sivino
neznane srca
in hotela zbežati.

Pa me je trdo držalo
in me ni hotelo izpljuniti.

Potem sem se skrila v
poslednjo svobodo
in šepetala tiste besede.

Bolečina je slišala moje
kričanje
in usmiljenje se je ozrlo v
šepet.

Prijelo me je za roko
in v neskončnost razširilo
polje svobode.

s. Meta Potočnik

Bogomir Trošt

SREČANJE BIBLIČNIH SKUPIN KOPRSKE ŠKOFIJE

Vipava, 25. januarja 2009

Škofijsko srečanje članov in voditeljev bibličnih skupin koprške škofije je potekalo v Vipavi, v prostorih Dijaškega doma Škofijske gimnazije Vipava, na nedeljo svetega pisma, 25. januarja 2009, ki smo jo v Cerkvi na Slovenskem tokrat obhajali že dvajsetič, in hkrati v Pavlovem letu na praznik spreobrnitve apostola Pavla, seveda na temo »apostol Pavel«. Začeli smo ob 15. uri, v prijetnem nedeljskem popoldnevu. Zbralo se nas je nekaj nad 80 iz 23 župnij.

Za uvodno molitev smo vzeli Pavlovo molitev za Filipljane: Flp 1,3-11. Med drugim tudi besede: »Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to delo dokončal do dneva Kristusa Jezusa. Prav je, da tako mislim o vas vseh, ker vas nosim v srcu, saj ste vsi z menoj deležni milosti« (v. 6-7a).

Kratek odlomek iz papeževega vabila za obhajanje Pavlovega leta, nas je spodbudil k nadaljnjemu prizadevanju za približevanju Pavlu: »Kristus tudi danes potrebuje take apostole, ki bodo pripravljene darovati sami sebe. Cerkev potrebuje pričevalce in mučence, kot je bil apostol Pavel, ki je bil nekoč nasi-

len preganjalec kristjanov, ko pa je na poti v Damask srečal Kristusa, je brez obotavljanja stopil na stran Križanega in mu je sledil brez pomislekov. Živel in delal je za Kristusa, zanj je trpel in umrl. Kako aktualen in zgovoren je tudi danes njegov zgled!«

Prebrali smo tudi pozdrav nove predsednice Slovenskega bibličnega gibanja, s. dr. Snežne Večko, ki nam je v imenu odbora in celotnega Slovenskega bibličnega gibanja zaželela: »bogato gostijo ob mizi Božje besede, začinjeno z vzdušjem škofovske sinode o Svetem pismu, ki vam ga bo pričaral njen udeleženec msgr. škof dr. Jurij Bizjak«.

Najprej nam je torej škof Jurij predstavil 12. redno generalno skupščino škofovske sinode, ki je potekala v Rimu od 5. do 26. oktobra 2008 na temo »Božja beseda v življenju in poslanstvu Cerkve«. Na zasedanjih se je zbiralo 253 sinodalnih očetov: 51 iz Afrike, 62 iz Amerike, 41 iz Azije, 90 iz Evrope in 9 iz Oceanije. Od vseh teh 253 jih je bilo 173 izvoljenih z glasovanjem, tudi on sam, 38 navzočih po službi, 32 imenovanih od svetega očeta, 10 so jih imenovali redovni predstojniki. Bilo je torej 8 patriarhov, 52 kardinalov, 2 višja nadškofa, 79 nadškofov, 130 škofov; glede na službeno mesto: 10 predstojnikov sinod vzhodnih Cerkva posebnega prava, 30 predsednikov škofovskih konferenc, 24 prefektov dikasterijev rimske kurije, med njimi tudi kardinal Rode, 185 škofov ordinarijev in 17 pomožnih škofov. Zasedanj so se udeleževali tudi predstavniki 10 bratskih Cerkva in cerkvenih skupnosti, 3 posebni povabljeni, 41

izvedencev, med njimi tudi p. Marko Rupnik, in 37 opazovalcev. Škof je izrazil veliko hvaležnost, da je lahko sodeloval pri takem srečanju, kjer so se zbrali predstavniki vsega katoliškega sveta. Najprej, prvih 14 dni, so potekala splošna zasedanja, predvsem zadnji teden pa je bilo delo po skupinah, glede na pogovorni jezik. Bilo je 12 takih krožkov po 25-30 ljudi. Že kakšno leto in pol pred sinodo so škofje dobili vprašalnik, na katerega je bilo potrebno po posvetovanju odgovoriti in poslati na tajništvo sinode, kjer so iz tega pripravili delovno gradivo in ga poslali vsem sodelujočim. Že pred zasedanjem je nekdo pripravil poročilo pred razpravo. Pričakuje se, da vsak nekaj spregovori; mikrofona je bil ob sedežu, prav tako gumbi za preverjanje prisotnosti in glasovanje. Vse je gladko potekalo: začeli so z molitvijo dnevne molitvene ure, zapeli so jo v latinščini, potem so preverili prisotnost. Odsoten je bil komaj kdo. Pri nastopih se je bilo treba držati tega, da vsak govori samo pet minut, po preteku časa so namreč zaploskali in, če kdo ni dokončal, so ga potolažili, češ, bomo že prebrali, saj so vsi oddali svoje prispevke na tajništvo. Vsak dan je izhajal tudi list sinode, kjer so bili objavljeni še krajši povzetki. Vsak dan pa je bila zvečer tudi ena ura za prosto razpravo. Pristojni so pripravili poročilo po razpravi. Izluščilo se je 19 najpomembnejših vprašanj, ki so jih obravnavali, vsa ali samo določena, v vsakem od 12 krožkov ali skupin. Po teh obravnavah je sledilo poročilo po krožkih. Iz teh poročil so sestavili »Sklepni dokument«: 55 predlogov. Vse je

bilo sproti natisnjeno, naslednji dan zjutraj so že imeli v rokah. O vsakem od predlogov so glasovali s pritiskom na gumb in z zaznamkom v knjižico, ki jo je potem vsak podpisal in oddal. Velika večina predlogov je dobila skoraj vse glasove, ker je vsak že prej lahko povedal in uveljavil svoje, je bilo dovolj prilike za usklajevanje. Pri nekaterih vprašanih pa je bilo glasov občutno manj, kar je sporočilo za pristojne, da se še dodatno preveri primernost predloga. Prvi sad sinode je torej ta »Sklepni dokument«, drugi pa je »Poslanica«, ki jo je znani biblicist Gianfranco Ravasi zasnoval v štirih točkah: Božja beseda ima glas, obraz, hišo in razne poti (povzetek poslanice objavljamo posebej).

Naše srečanje v Vipavi se je nadaljevalo z delom po skupinah ob »Pavlovih konjičkih«, ob izhodiščih, splošnih vprašanih iz apostola Pavla: npr., kaj se kdo spomni, da Pavel govori o Cerkvi. G. škof je uvodoma spomnil na cerkveni dokument »Judovsko ljudstvo in njegovi sveti spisi v krščanskem Svetem pismu«, Družina, Ljubljana 2005, s katerim je biblična komisija želela nekako priti naproti Judom: da sprejemamo njihove razlage, do kod gremo z njimi in od kod gremo mi še naprej. In v tem dokumentu je tudi navedeno, kako imajo Judje radi povzetke, tudi povzetke povzetkov, če je le mogoče, da spravijo misel na eno besedo. Npr. zgodba, ki je upodobljena tudi na menori, znamenitem sedmeroramem svečniku nasproti kneseta, parlamenta v Jeruzalemu, o tem, kako je nek pogan prišel k rabinu Šamaju, se postavil tako, da je stal samo na eni nogi, in ga prosil, da mu judovsko postavo razloži na kratko, medtem ko bo stal na eni nogi; strogi Šamaj ga je nemudoma spodil; z isto prošnjo je šel ta pogan še k rabinu Hilelu, se postavil ne eno nogo in poslušal; Hilel pa ni bil nič v zadregi in mu je rekel samo: vse, kar je

zoprno tebi, glej da drugemu nikdar ne storiš; to je vsa naša postava; zdaj pa pojdi in se uči; in ga je spreobrn timeril. Gre torej za to, da se napravi čim krajši povzetek neke teme. Podobno so tudi na sinodi vsak dan sproti pripravljali zgoščene povzetke. Tudi udeležence je povabil, naj vsak pove, kar se spomni o določenem vprašanju v zvezi z naukom sv. Pavla: tako bi dobili nekakšen povzetek v tisti skupini za nadaljnjo razpravo pri skupnem pogovoru.

V času dela po skupinah so se voditelji župnijskih bibličnih skupin zbrali skupaj ob g. škofu, se pogovorili o sprotne delu in si izmenjali nekaj izkušenj. Večinoma poteka bralni program po nekaj poglavij, pogovor ob odlomkih iz bogoslužja, delo po metodi »Lectio divina« ipd. Nekateri so izrazili željo po kratkem priročniku za pomoč pri ustanavljanju biblične skupine na župniji. Pri načrtovanju smo se dogovorili, da bomo skušali pripraviti škofijsko srečanje enkrat letno, najbolje kar na nedeljo Svetega pisma. Dobrodošla so tudi dekanjska ali področna srečanja za člane bibličnih in drugih skupin, ki se še posebej posvečajo Svetemu pismu, tudi zunaj posta in adventa, letos recimo ob sklepu Pavlovega leta, morda prav ob cerkvah, ki so posvečene ap. Pavlu. Navzoči voditelji so si lahko oskrbeli izvod priročnika S Pavlom verovati: Duhovni vodnik skozi apostolsko veroizpoved, ki je skupno delo mag. Klausa Einspielerja, dr. Michaela Kapellerja in Walltraud Kraus-Gallob, v slovenskem prevodu ga je izdala Slomškova družba v Mariboru (112 strani).

Sledila je predstavitev dela po skupinah ter prilika za dodatna vprašanja in pogovor z g. škofom, ki je z njemu lastno pronicljivostjo, jasnostjo in izrednim navdušenjem vsa ta vprašanja o Pavlovem nauku bogato komentiral in pojasnjeval.

Na koncu smo sklenili, da se spet srečamo prihodnje leto na nedeljo Svetega pisma. Do takrat smo v

Pavlovem letu lepo povabljeni, da prebiramo in spoznavamo apostola Pavla, da preberemo kakšno njegovo pismo v celoti, ali da pripravimo skupno, javno branje njegovih spisov, da poromamo, morda tudi peš, do katere od Pavlu posvečenih cerkva. In g. škof je spomnil, da je v naši koprski škofiji spreobrn timeritvi apostola Pavla posvečenih 5 podružnic: spreobrn timeritve apostola Pavla na Straži (Cerkno), sv. Pavla v Vrtovinu (Kamnje), nad Koboli (Planina), v Črnotičah (Podgorje), v Ročinju (Ročinj) in 2 pokopališki kapeli: spreobrn timeritve apostola Pavla na Starodu (Podgrad) in v Zagorju pri Pivki.

Srečanje smo zaključili v obednici z agape: ob soku, ki ga je prispeval bližnji Fructal, in ob sladkih dobrotah skrbnih članic. Še kar nekaj časa smo se prijetno pogovarjali in izmenjevali izkušnje, hvaležni Bogu za tako bogato srečanje.

Andreja Gorenc

S PAVLOM V DAMASK

Duhovne vaje v Stični

V času od 13. do 15. marca 2009 so v cistercijanskem samostanu v Stični potekale duhovne vaje. Vodil jih je dr. Maksimilijan Matjaž, voditeljica animacije s številčno skupino animatorjev pa je bila s. Marjeta Pija Cevc.

»Prijava še mene!« mi je rekel mož dobrih štiriindvajset ur pred pričetkom duhovnih vaj. »Uf,« sem pomislila in prva skrb, ki mi je vznemirila srce, je bila, kam dati vse štiri otroke. V tistem mi mož reče: »Sem že uredil varstvo. Mama in ata jih bosta pazila!« In že je odhitel skozi vrata.

Prav vsak je moral doma postoriti kopico del, pripraviti svojo

»culico« za Stično in prepričana sem, da se nas je večina morala boriti z »nekom«, ki ni želel, da se s Pavlom srečamo v Stični. Pa smo se! Kar več kot 100 ljudi se nas je zbralo okrog oltarja. Bogu hvala!

Tri dni nam je bila v pomoč brošura, ki je vsebovala pesmarico, okvir Pavlove kronologije, orientacijske točke, navodila našega obnašanja na duhovnih vajah, hvalnice in dnevni red ter bistvene svetopisemske odlomke. Vzdrževanje tišine je bilo vsekakor potrebno. Bodrili smo drug drugega, na trenutke bolj ali manj uspešno. Obvladovanje miru je rojevanje Ljubezni, je bil stavek, ki nam je bil v pomoč.

Uvodno srečanje se je začelo po križevem potu, maši in večerji ter nas je zbudilo z »Mi smo ljubljene Božji vinograd!« Gospodar nas neguje. Naš vinograd se seseda, zato ga je potrebno razrahljati. Vsi imamo korenine. Če imamo trdno zemljo, jo moramo odpreti dežju, soncu in jo razrahljati. Rahljali smo jo tri dni in jo bomo še. Vstopanje, poslušanje in oracija, pa so bili »hodniki« do Njega.

Pavel je moral trikrat sestopiti. Pokazal nam je, kako. Njegov prvi sestop je bil sestop s »konja« pred Damaskom. Padec pred Kristusom. Tu se je prvič ustavil. Gnal se je za Boga. V našo zemljo je prihajala Pavlova gorečnost, čeprav je Savlova besnela in grozila. Ugotovili smo, kolikokrat nas žene bes. Iščemo razlage, z vso močjo se

spravljamo na druge. Od zadaj pa slišimo glas: »Umiri se!« Spoznali smo, da znamo groziti tudi z molkom. Sestopiti moramo pred Kristusom. Stvari se spreminjajo, ko sem sposoben resničnega spreminjanja, svojega umiranja.

Drugi sestop je bil, ko se je Pavel pojavil pred ljudmi. Bil je krščen in pripravljen za oznanjevanje. Vprašanje, ki je marsikomu rezalo v tišino, je bilo: »Kako naj ljubim Boga, če v svojem srcu nisem prepoznal Njega?« In dr. Matjaž odgovori: »Ljubezen do Kristusa se preliva v ljubezen do služenja drugemu. Živite vredno klica! En duh in eno telo, pa ni več v naši moči!« In ta »bumerang ljubezni« je zapisan v Pismu Efežanom (Ef 4, 1-6). Moje ideje me oddaljujejo ne samo od Kristusa, ampak tudi od lastnega življenja. Proces ohlajanja se vedno znova začanja. Božji duh je tisti, ki me čisti, prenavlja. Bog nam daje moč in ta moč je sv. Duh. Odprtje temu duhu pravi Pavel »svoboda«. Meso pa je greh, zaslužjenost, vse to, kar v meni duši Božjo podobo. Potrpežljivost, krotkost, dobrotljivost ..., ne morejo postati rodovitne, če jim Duh ne daje molitve.

Ko Pavel doživi skupnost, se umakne v puščavo. Gre »ven« in njegovo notranjost Bog tretjič prerahlja. In sposoben je tretjič sestopiti. Tokrat pred Bogom. Sposoben je spoznati, da je Bog Stvarnik vsega in vseh. Proces Pavlovega spreobrnjanja se ne konča, ampak nadaljuje.

Do konca. In do našega zemeljskega konca moramo prepoznavati Kristusa v vseh ljudeh. To ni lahko. Je najtežje. Da trpečega Kristusa lahko molim v ljudeh, ki mi niso blizu, pa me navdaja z upanjem, kako naj se spreobrnejo, če so tudi z moje strani obdani z jezo?! Upanje, da je iz dveh napravil enega človeka, novega človeka nas greje. Potrjuje pa nam, da se dvojnost mora spajati. Med menoj in teboj, dragi brat in sestra! Bog je ta »kovač«, ki je resnično edini sposoben kovati duše. Ki je sposoben matematike ljubezni, da je ena in ena, ena.

Doma so naju pričakali otroci s starimi starši. Vsi veseli, nasmejani, kljub visoki temperaturi našega malega ministranta. Presenetili so naju z lutkovno predstavo »Raztreščena otroka«. In veste kaj, tudi najini otroci, stari 9, 8, 6 in pol ter 5 let, so bili na poti v Damask! Pokazali so nama vse tri sestope!! Ves najin odhod v Stično se je odvijal tako hitro, da niti naslova duhovnih vaj tašči nisem zaupala, kaj šele otrokom!

Trpeči Kristus, hvala, da vsem udeležencem iz Stične pomagaš, da s pomočjo lastnih sestopov pridemo v Tvoje kraljestvo!

Silva Belšak

MOJE SREČANJE Z BOGOM

Poslano Božje pismo oziroma Knjiga ljubezni

Na veliko načinov se lahko srečamo z Bogom, samo odpreti mu je treba vrata našega srca. Ena izmed poti, po kateri lahko On sam vstopi v naše srce, je Sveto pismo. Vemo, da nam Bog govori po njem – z zdravo kleno modrostjo skozi Pregovore, ko smo žalostni in potrti, skozi Žalostinke, o tem, kako



naj bomo ponižni, o novem življenju v Kristusu ter naši izvoljenosti za odrešenje pa skozi Pisma Filipjanom, Kološanom, Tesaloničanom itd. Vse te odlomke beremo in premišljujemo v različnih obdobjih našega življenja, odvisno od tega, kakšno je naše duševno stanje, kaj je v našem srcu in Bog, ki vidi v še tako skrite koticke našega srca, nam pomaga najti in razumeti prav tiste Njegove besede, ki jih v dani situaciji najbolj potrebujemo. Le zakaj? Kaj nam hoče s tem povedati? Da je zmeraj z nami? Da, saj nam to zagotavlja s svojimi besedami pa ne samo to, ampak tudi to, da nas ljubi in razume. Žal smo mi premalokrat pripravljene to videti, odpreti Sveto pismo, razmišljati o Njegovih besedah v našem srcu, se srečati z Njim ... Nimamo časa, je naš najbolj pogost izgovor ...

V Bibliji je napisanega veliko lepega in odvisno od tega, kako kdaj čutimo ali kaj potrebujemo, tudi izbiramo odlomke. Je pa ena tema oziroma vrednota, ki je zmeraj prisotna v našem življenju in ki še kako zelo izstopa v Svetem pismu, to je ljubezen. Prej sem napisala, da sem prepričana, da nas Bog ljubi in da je Ljubezen in ker je Sveto pismo knjiga, ki je navdihnena od Boga, mislim, da je tudi ljubezenska knjiga oziroma knjiga ljubezni. Ne verjamete? Poglejte Drugo Mojzesovo knjigo in deset zapovedi, ki jih je dal Bog Mojzesu. Kako moteče so za večino ljudi, eni jim rečejo kar prepovedi in imajo Boga za omejevalca in kaznovalca, meni pa se zdi, da so bolj navodila za življenje, napotki za hojo po pravi poti, ker nas želi Bog z njimi obvarovati ran, zablod in sramote. Pa če gremo naprej in beremo Visoko pesem, ki govori o ljubezni med zaročencem in zaročenko oziroma o Božji ljubezni do Cerkev, do nas vernikov, ki smo Cerkev, da o ljubezni v Prvem pismu Korinčanom ne govorim.

Tu slišimo definicijo čiste ljubezni, ljubezni, ki nikoli ne mine. Božja ljubezen do nas je zagotovo večna.

Kaj pa naša ljubezen do Boga, bližnjega in samega sebe? Velikokrat slišim, kako govorijo ljudje, da ljubezen pride pa gre, ali pa, da ko so bili še otroci, so verjeli vanjo, potem pa nič več. Ko so bili še otroci, so verjeli vanjo, potem pa več ne? Res? Sprašujem se, kako je to mogoče. Ali Jezus zato pravi, da moramo zopet postati kot otroci? Otroci še ne zna niti prav govoriti, še v šolo ne hodi, kaj šele, da bi imel visokošolsko izobrazbo, pa ve, kaj je najbolj pomembno?! Kako je mogoče, da otrok takoj začuti, kdo ga ima rad, kakšen je kdo ... To je verjetno njegova intuicija, otrok čuti ne samo to, kdo ga ljubi, ampak tudi to, kaj je prav in kaj ne. Vse to mu je Stvarnik položil v srce, da bi ga zavaroval pred hudim. Kmalu začne ta otrok govoriti in veselo skakati na okrog. Pri tem tudi sliši to in ono, vidi, kar vidijo veliki in se počasi spreminja. Začne hoditi v šolo, kjer se od sošolcev nauči še marsičesa ... Počasi pridejo tista leta, ki se jih ne malo ljudi najbolj boji, ker se začne ta isti otrok osamosvajati in ker njegove radovednosti še ni konca, še mora poskusiti to in ono. Šolanje gre počasi h koncu, kmalu bo služba, imel bo svoj denar in bo lahko delal, kar bo hotel. Žal nekateri res. Niso še niti odrasli, že imajo svoje otroke, torej imajo otroci otroke in potem se začaran krog vrtil naprej. Nekega lepega dne, ko so otroci že pri kruhu in vsak v svoji hiški ali stanovanju, se pa ta isti človek zave, da nekaj ni v redu, da sicer na zunaj ima vse, navznoter pa je praznina ... Vsebina oz. bistvo manjka ... Nima ljubezni in potem začne govoriti, da pač ljubezen pride in gre, da ko so še bili otroci ... Ups, otroci? Ja, točno! No in ker jim sedaj ni več treba igrati odraslih in vsevednih

ter vsemogočnih, hm, morda bi pa sedaj lahko zopet bili kot otroci?! Bog daj, da bi bili res! Da bi zopet postali preprosti, pošteni, nesebični, takšni, ki so zadovoljni z majhnimi stvarmi in ki vedo, katere vrednote so prave. To, da so veseli, ker lahko vidijo, slišijo, hodijo, da jim ni težko prijeto prijatelja pod roko, zapeti kakšno pesem ali se pač preprosto nekomu nasmehnuti ... Torej živeti ljubezen, pravo, resnično, čisto ljubezen! Ne tisto preračunljivo in koristoljubno ljubezen v odnosu daj - dam, pa še stroški so manjši, če živiva skupaj, sploh pa se izplača, če nisva poročena in imava otroke; tudi ne tisto nerealno zaljubljenost, ki si riše popolne podobe ljudi; prav tako ne telesno ljubezen, ki ji niti ne moremo reči ljubezen, ampak je to bolj seks, ki ga je, žal, polno tudi po televiziji ob vsaki uri. Vse preveč je teh napačnih, nepravilnih ljubezni in kako krut je ta začaran krog ter izgubljenost v množici enakih. Kaj ti torej pomaga, če govoriš vse mogoče jezike, če imaš veliko denarja, imaš vero, da bi gore prestavljal, nimaš pa ljubezni, tiste prave ljubezni, ki je dobrotljiva in ni nevoščljiva, ki se ne napihuje, ne veseli se krivice, veseli se pa resnice, vse opraviči in vse prestane! Nič, brneč bron si in zveneče cimbele (1 Kor, 13).

Mislim, da če pride pri nas do ene izmed teh »ljubezni«, je to potrebno po resnici priznati Bogu, sebi ter drugemu, ker resnica osvobaja. Dokler ne priznaš, da imaš problem, ga ne moreš rešiti. Potrebno se je pokesati in prositi odpuščanja ter začeti graditi nov odnos resnične ljubezni – do Boga, bližnjega in sebe! Ne smemo se bati, še manj si lagati in bežati od Resnice, ker s tem samo globlje padamo v greh. Moramo se zavedati, da če se nam je v življenju zgodilo kaj hudega, za kar nismo mi krivi, ali četudi smo mi naredili kaj hudega, mor-

da svojemu bližnjemu, ni nikoli prepozno, da se ne bi poboljšali in zaživel nanovo. V 1 Jn 3,1 piše: »Poglejte, kakšno ljubezen nam je podaril Oče: Božji otroci se imenujemo in to tudi smo.« Da, Božji otroci smo in On je Ljubezen (1 Jn 4,8), ki je zmeraj z nami. Jezus ni z nami samo, kadar nam je lepo, ampak še posebej takrat, ko trpimo. Če trpimo in ne izberemo lažjo pot in pobegnemo v nove zablode in star začaran krog, je to, kakor da smo se podali v prečiščevalno kuro naše duše. Česa bi se torej bali?! V tolažbo pri tem nam je lahko tudi Pismo Efežanom, kjer sveti Pavel govori, kako napak so mnogi živeli in kako je Bog bogat v usmiljenju in velik v ljubezni. Hm, smo spet pri Božji ljubezni do nas, ne? Da, tej res ni konca in Bog nam je čudoviti zgled pri njenem udejanjanju. Zlasti takrat, ko nam kdo stori kaj slabega, saj smo videli v 1 Kor 13, da prava ljubezen vse opraviči in vse prestane.

Razmišljam, da imajo morda pari zaradi zamenjave prave ljubezni z zaljubljenostjo in telesno privlačnostjo toliko težav pri odpuščanju drug drugemu in da je na svetu zato toliko bolečih razvez. Verjamem, da je težko odpustiti in iti skupaj naprej, sploh če te sopotnik prevara, morda je pa prav ta prelom možnost, da zgradita iz zaljubljenosti in privlačnosti zvezo prave ljubezni?! Seveda pa je za to potrebna želja in prizadevanje obeh! Pri tem nam je v veliko pomoč odpuščanje in zavedanje lastnih napak. Da ne vidiš samo napak izbranca, ampak tudi svoje in si jih pripravljen popraviti. Seveda ne prihaja do ran samo v odnosu med zakonci, so tudi rane, ki nastanejo med starši in otroki, med sestrami in brati, med sosedi, sodelavci v službi, v Cerkvi ... Bog nas tudi v tem poučuje v Janezovem evangeliju 13,35: »Po tem vas

bodo spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.« Ljubezen, ne zasmehovanje, poniževanje, povzdigovanje nad bližnjega, obsojanje ... Kako čudovit svet!

Nazadnje bi spregovorila še o eni ljubezni, to je ljubezni, za katero mislim, da je največji izziv za nas kristjane in katero od nas tako neusmiljeno zahtevajo mnogi, ki so lačni prave Ljubezni. To je ljubezen do sovražnikov, do tistih, ki nam želijo slabo, nam mečejo polena pod noge in iščejo samo naše napake. Vem, da je težko ljubiti takšne ljudi in moliti za nje. Prav v tem nam je Jezus največji vzor, saj ni samo trpel zaradi naših grehov, temveč je dal za vse nas svoje telo do zadnje kaplje krvi ter nas opral z vodo s svoje strani in nam podaril svoje življenje, da lahko mi zaživimo novo življenje! Rekel pa je tudi: »Če namreč ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno plačilo vas čaka? Mar tega ne delajo tudi cestnarji« (Mt 5, 46)?

Življenje nas vzgaja in uči, rečemo tudi, da celo življenje rastemo in se učimo. To je res, ker vemo, da smo vsi grešni in da ni nihče izmed nas popoln, prav pa je, da težimo k popolnosti. Pri tem nam zagotovo pomagajo srečanja z Bogom v pogovoru z njim, to je v molitvi in branju Svetega pisma. Marsikomu je težko samemu brati Sveto pismo, zato je dobro, da se vključimo v biblično skupino, ki je blizu našega doma, če pa te ni, se lahko prijavimo v Katoliški dopisni svetopisemski tečaj. Sicer pa lahko prosimo zmeraj – ne glede na to, kje smo – Svetega Duha, da nam razjasni, kar nam hoče Bog povedati v Pismu, ki nam ga je poslal na naš dom. Upam vsaj, da imate to knjigo oziroma knjižnico 72-ih knjig doma. Sicer pa Božjo besedo slišimo tudi vsako nedeljo pri sveti maši, samo oditi je treba tja,

odriniti na globoko in nikoli, ampak zares nikoli obupati, naj smo v življenju delali še takšne napake. Nikoli ni prepozno, samo priznanje je potrebno in kesanje ter želja po novem življenju pa seveda vera in zaupanje v Boga, ki je Ljubezen! Vso srečo na tej poti do Ljubezni in Popolnosti in prijetna srečanja z Njim!

MOLITEV

Jezus, moji grehi te pribijajo
na križ, a ne upiraš se,
molčiš.

Moje besede režejo globoke
rane. Odpusti mi!

Nevredna sem,
da prideš k meni.

Ali zmorem biti ob tebi,
ko trpiš na križu
zaradi moje krivde?

Tako šibka je moja vera,
Jezus.

Pod težo dneva se šibijo
kolena in padam.

Padem pod križem. Tako
težko je vstati.

Želja, da pridem do konca
me dvigne in grem dalje,
a spet padem.

Še težje je vstati!

Le kaj je pred mano?

Pomagaj mi!!!

Naj vsak dan vzamem
križ na rame in pogumno
stopim za teboj

Nina Potočnik

VZEMI - BERI

Jana Podjavoršek

Knjigi papeževega pridigarja, kapucina Raniera Cantalamesa, Ljubiti Cerkev in Živeti v Kristusu priporočamo v letu apostola Pavla. Odstirata globine Pavlovega spoznanja Jezusa Kristusa in Cerkve. Knjiga To je moje telo istega avtorja pa služi kot priprava na evharistični kongres.

Vse izdala Založba bratov kapucinov

Živeti v Kristusu

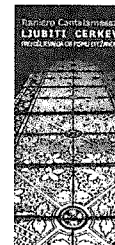
Duhovno sporočilo Pisma Rimljanom.

Ljubiti Cerkev

Premišljevanja ob Pismu Efežanom.

To je moje telo

»Molim te ponižno, skriti Bog nebes, ki v podobi kruha tajno bivaš res. Glej, srce ti svoje čisto izročim, saj pri misli nate v te se ves vtopim.« (sv. Tomaž Akvinski)



To ni knjiga o slavospevu Molim te ponižno, ampak o Evharistiji. Slavospev je samo zemljevid, ki nam pomaga raziskovati ozemlje, vodnik, ki nam razlaga mojstrovino.

BOŽJA BESEDA ZA VSAK DAN

Pripravljala s. Metka Tušar

APRIL 2009

15. apr.	S	Helena	Apd 3,1-10 Ps 105,1-4-6-9 Lk 24,13-35	
14. apr.	T	Tiburcij	Apd 2,33-41 Ps 33,4-5-18-20,22 Jn 20,11-18	
13. apr.	P	Velikonočni ponedeljek	Apd 2,14-22-32 Ps 16,1-2,5-7-11 Mt 28,8-15	
12. apr.	N	VELIKA NOČ	Apd 10,34a-37-43; Ps 118,1-2,16-17-22-23 Lk 3,1-4 Jn 20,1-9	Peter in oni drugi učence sta šla ven in se odpravila h grobu (Jn 20,3).
11. apr.	S	Velika sobota	7 beril iz SZ Ps: 2; Mt 15 Rim 6,3-11 Mr 16,1-7	On pa jim je rekel: »Ne tujite se! Jezusa iščete, Nazarečana, križanega. Bil je obujen. Mi ga tukaj. Pogledite kraj, kamor so ga položili!« (Mr 16,6).
10. apr.	P	Veliki petek	Iz 52,13-53,12 Ps 31,2,6-12-13,15-17-25 Heb 4,14-16,5,7-9 Jn 18,1-19,42	Jezus je odgovoril: »Rekel sem vam, da sem jaz. Če torej mene iščete, pustite te, naj odidejo,« da bi se izpolnila beseda, ki jo je bil povedal: »Nikogar zmedeh, ki si mi jih dal, nisem izgubil!« (Jn 18,8-9).
9. apr.	Č	Veliki četrtek	2 Mt 12,1-8-11-14; Ps 116,12-13,15-18 1 Kor 11,23-26 Jn 13,1-15	Nato je vžil vode v umivalnik in začel učencem umivati noge in jih brisati s platom, s katerim je bil opasan (Jn 13,4).
8. apr.	S	Valter	Iz 50,4-9a Ps 69,8-10,21-22 Mt 26,14-25	In učenci so storili, kakor jim je Jezus naročil, in pripravili pashalno jajčje (Mt 26,19).
7. apr.	T	Janez	Iz 49,1-6 Ps 71,1-6,15-17 Jn 13,21-33,36-38	Peter mu je rekel: »Gospod, zakaj ne bi mogel zdati za teboj? Življenje dam zate!« (Jn 13,37).
6. apr.	P	Irenej	Iz 42,1-7 Ps 27,1-3,13-14 Jn 12,1-11	Ko je Jezus to slišal, je rekel: »B bolezen ni za smrt, ampak v božje veličastvo, da bo po njej povlečan Božji sin!« (Jn 12,4).
5. apr.	N	6. poštna nedelja	Iz 50,4-7 Ps 22,8-9,17-20,23-24 Flp 2,6-11 Mr 14,1-15,47	»Resnično, povem vam: Kjer koli po svetu bo oznanjen evangelij, bodo pripovedovali tudi to, kar je ona storila, njej v spomin!« (Mr 14,9).
4. apr.		Izdor	Iz 50,4-7 Ps Jer 31,10-13 Jn 11,45-57	»Če ga pustimo kar tako, bodo vsi verovali vanj!« (Jn 11,48a).
3. apr.		Irena	Ier 20,10-13 Ps 18,2-7 Jn 10,31-42	Veliko jih je prišlo k njemu in so govorili: »Janez ni storil nobenega znamenja, vendar je bilo resnično vse, kar je Janez povedal o njem.« In mnogi so tam začeli verovati vanj (Jn 10,41-42).
2. apr.		František	1 Mt 17,3-9 Ps 105,4-9 Jn 8,51-59	»Resnično, resnično, povem vam: Kdor se drži moje besede, vekomaj ne bo videl smrti!« (Jn 8,51)
1. apr.		Hugo	Dan 3,14-20,91-92,95 Ps Dan 3,52-56 Jn 8,31-42	»In spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila!« (Lk 8,32).

16. apr.	Č	Bernardka	Apd 3.11-26 Ps 8.2-5-9 Lk 24.35-48	Rekel jim je: »kako je pisano: Mesija bo trpel in trezil dan vsak od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje in odpustanje grehov, s čimer bodo začeli v Jeruzalemu. Vi ste priče teh reči« (Lk 24.46-48).
17. apr.	P	Inocenc	Apd 4.1-12 Ps 118.1-2.22-27 Jn 2.1-1-14	Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je opasal vrhnje oblačilo, ker je bil gol, in se vrgel v jezero (Jn 2.1,7b).
18. apr.	S	Galdin	Apd 4.13-21 Ps 118.11.12.16-17.19.21 Mt 16.9-15	Šla je in to sporočila tistim, ki so bili prej z njim in so žalovali ter jokali (Mt 16.10).
19. apr.	N	Nedelja Božjega usmiljenja	Apd 4.32-35 Ps 118.2-4.22-26 1Jn 5.1-6 Jn 20.19-31	Poten je rekel Tomazu: »Podoži svoj prst sem in pogled moje roke! Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne boji newevem, ampak veri.« Tomaz mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« (Jn 20.27-28)
20. apr.	P	Hilda	Apd 4.23-31 Ps 2.1-2.4-5-7-8 Jn 3.1-8	Pomoči je prišel k Jezusu in mu rekel: »Rači, vem, da si prišel od Boga kot učitelj, kajti nihče ne more delati teh znamenj, ki jih ti delaš, če ni Bog z njim« (Jn 3.2).
21. apr.	T	Anzelin	Apd 4.32-37 Ps 93.1-2.5 Jn 3.7-15	»In kakor je Mojzes povzdignil kako v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, da bi vsak, ki veruje, imel v njem večno življenje« (Jn 3.14-15).
22. apr.	S	Aleksander	Apd 5.17-26 Ps 34.2-9 Jn 3.16-21	»Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se razkrije, da so njegova dela narajena v Boga« (Jn 3.21).
23. apr.	Č	Jurij	Apd 5.27-33 Ps 34.2.9.17-20 Jn 3.31-36	»Kogar je namreč poslal Bog, govori Božje besede, kajti on ne daje Duha na mero« (Jn 3.34).
24. apr.	P	Fidelis	Apd 5.34-42 Ps 27.1.4.13-14 Jn 6.1-15	»Tukaj je deček, ki ima pet letčenovih hlebov in dve ržiki« (Jn 6.9a).
25. apr.	S	Marko	1 Pt 5.5b-14 Ps 89.2-3.6-7.16-17 Mt 16.15-20	»Na bolnike bodo podlagali roke in ti bodo ozdraveli« (Mt 16.18b).
26. apr.	N	3. velikonocna nedelja	Apd 3.13-15 Ps 4.2.4.7.9 1Jn 2.1-5a Lk 24.35-48	Nato jim je rekel: »To so besede, ki sem vam jih povedal, ko sem bil še pri vas: Mora se izpolniti vse, kar je pisano o meni v Mojzsovi postavi, preokoli in psalmih« (Lk 24.44).
27. apr.	P	Cira	Apd 6.8-15 Ps 119.23-24.26-27.29-30 Jn 6.22-29	Ko je množica videla, da tam ni ne Jezusa ne njegovih učencev, so sami stopili v čolne, odpuli v Kafarnaum in iskali Jezusa (Jn 6.24).
28. apr.	T	Peter	Apd 7.51-60.8.1a Ps 31.3-4.6-8.17.21 Jn 6.30-35	»Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje« (Jn 6.33).
29. apr.	S	Pijl	1Jn 1.5-10.2.1-2 Ps 66.2-7 Jn 6.35-40	»Kse, kar mi da Oče, bo prišlo k meni; in kdor pride k meni, ga nikoli ne bom zavrgel« (Jn 6.37).
30. apr.	Č	Pijl	Apd 8.26-40 Ps 66.9.16.20 Jn 6.44-51	»Pri preokoli je zapisano: Vsi se bodo dali poučiti Bogu. Vsak, kdor posluša Očeta in se mu da poučiti, pride k meni« (Jn 6.45).

MAJ 2009

1. maj	P	Jozef Delavec	1 Mz 1.26-31.2.1-3 Ps 90.2-4.12-14.16 Mt 13.54-58 Apd 9.31-42 Ps 116.12-17 Jn 6.60-69	»Ali ni to tesarjev sin? Ali ni njegovi materi ime Marija, njegovim bratom pa Jakobi, Jozef, Simon in Jud« (Mt 13.55)
2. maj	S	Afanazij		»Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš« (Jn 6.68).

3. maj	N	4. velikonocna nedelja	Apd 4.8-12 Ps 118.1.8-9.21-23.26-29 1Jn 3.1-2 Jn 10.11-18	»Jaz sem dober pastir in poznam svoje in moje poznamo mene« (Jn 10.14).
4. maj	P	Florijan	Apd 11.1-18 Ps 42.2-3.43.3-4 Jn 10.1-10	»Jaz sem vata. Kdor stopi skoznje, se bo rešil; hodil bo noter in ven in bo našel pašo« (Jn 10.9).
5. maj	T	Juta	Apd 11.19-26 Ps 87.2-7 Jn 10.27-30	»Deja, ki jih opravljam v imenu svojega Očeta, ta pričajo o meni« (Jn 10.25b).
6. maj	S	Dominik	Apd 12.24-25.13.1-5a Ps 67.2-3.5-6.8 Jn 12.44-50	»Jaz sem prišel kot luč na svet, da nihče, kdor veruje vame, ne ostane v temi« (Jn 12.46).
7. maj	Č	Gizela	Apd 13.13-25 Ps 89.2-3.21-22.25-27 Jn 13.16-20	»Resnico, resnico, povem vam: kdor sprejme tistega, ki ga pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme tistega, ki me je poslal« (Jn 13.20).
8. maj	P	Bonifacij	Apd 13.26-33 Ps 2.6-11 Jn 14.1-5	Jezus mu je dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni« (Jn 14.6).
9. maj	S	Pahomij	Apd 13.44-52 Ps 98.1-4 Jn 14.7-14	»Resnico, resnico, povem vam: kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu« (Jn 14.12).
10. maj	N	5. velikonocna nedelja	Ps 22.26-28.30-32 1Jn 3.18-24 Jn 15.1-8	»Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika ne more sama roditi sadu, če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni« (Jn 15.4).
11. maj	P	Zvezdana	Apd 14.19-28 Ps 115.1-4.15-16 Jn 14.21-26	»Toloznik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal« (Jn 14.26).
12. maj	T	Leopold	Apd 14.19-28 Ps 145.10-13.21 Jn 14.27-31a	»Kenda naj svet spozna, da ljubim Očeta in da delam tako, kakor mi je naročil Oče« (Jn 14.31a).
13. maj	S	Fatimska M.B.	Apd 15.1-6 Ps 122.1-5 Jn 15.1-8	»Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete storiti ničesa« (Jn 15.5).
14. maj	Č	Bonifacij	Apd 15.7-21 Ps 96.1-3.10 Jn 15.9-11	»Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni« (Jn 15.9)
15. maj	P	Zofija	Apd 15.22-31 Ps 57.8-12 Jn 15.12-17	»Kiste vi, mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obroditel sad in da vas sad ostane« (Jn 15.16a).
16. maj	S	Janez	Apd 16.1-10 Ps 100.2-3.5 Jn 15.18-21	»Kse to vam bodo delali zaradi mojega imena, ker ne poznajo tistega, ki me je poslal« (Jn 15.21).
17. maj	N	6. velikonocna nedelja	Apd 10.25-26.34-35.44-48 Ps 98.1-4 1Jn 4.7-10 Jn 15.9-17	»Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da da življenje za svoje prijatelje« (Jn 15.13).
18. maj	P	Janez	Apd 16.11-15 Ps 149.1-6.9 Jn 15.26-27.16.1-4a	»In to bodo počeli, ker niso spoznali ne Očeta ne mene« (Jn 16.3).
19. maj	T	Urban	Apd 16.22-34 Ps 138.1-3.7-8 Jn 16.5-11	»Joda govornim vam resnico: za vas je boljše, da grem, kajti če ne grem, Toloznik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal« (Jn 16.7).
20. maj	S	Bernardin	Apd 17.15-22.34.18.1 Ps 148.1-2.11-14 Jn 16.12-15	»Še veliko vam imam povedati, a zdaj ne morete nositi« (Jn 16.12).
21. maj	Č	Vnebohod	Apd 1.1-11 Ps 47.2-3.6-9 Ef 4.1-12 Mt 16.15-20	»Kiste pa, ki bodo sprejeli vero, bodo spremljali ta znamenja: v mojem imenu bodo izganjali demone, govornili nove jezike, zrkrami dvigali kate, in če bodo kaj strupenega izpili, jim ne bo škodovalo. Na bolnike bodo podlagali roke in ti bodo ozdraveli« (Mt 16.17-18).
22. maj	P	Marijeta	Apd 18.9-18 Ps 47.2-3.6-7 Jn 16.20-23a	»Tudi vi ste zdeli žalostni. Toda spet vas bom videl in vaše srce se bo veselilo in veselje vam nihče ne bo vzel« (Jn 16.22).
23. maj	S	Servil	Apd 18.23-28 Ps 47.2-3.8-10 Jn 16.23b-28	»Oče sam vas ima rad, ker imate tudi vi mere tako radi in trdno verujete, da sem prišel od Boga« (Jn 16.27).

24. maj	N	7. velikonočna nedelja	Apr 1, 15-17, 20a, 20c-26 Ps 103, 1-2, 11-12, 19-20 Jn 4, 11-16 Jn 17, 11b-19	»Nle prosim, da jih vzameš s sveta, ampak da jih obvaruješ hudega« (Jn 17, 15)
25. maj	P	Beata	Apr 19, 1-8 Ps 68, 2-7 Jn 16, 29-33	»Na svetu imate strisko, toda bodite pogumni: jaz sem svet premaga« (Jn 16, 33b).
26. maj	T	Filip	Apr 20, 17-27 Ps 68, 10-11, 20-21 Jn 17, 11a	»Razodel sem tvoje ime ljudem, katere si mi dal od sveta. Tvoji so bili, pa si jih dal meni in so se držali tvoje besede« (Jn 17, 6).
27. maj	S	Augustin	Apr 20, 28-38 Ps 68, 29-30, 33-36 Jn 17, 11b-19	»Nle prosim, da jih vzameš s sveta, ampak da jih obvaruješ hudega« (Jn 17, 15).
28. maj	Č	German	Apr 22, 30/23, 6-11 Ps 16, 1-2, 5, 7-11 Jn 17, 20-26	»In razdel sem jim tvoje ime in jim ga bom razodel, da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih in bom jaz v njih« (Jn 17, 26).
29. maj	P	Maksim	Apr 25, 13-21 Ps 103, 1-2, 11-12, 19-20 Jn 21, 15-19	»Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad.« Jezus mu je rekel: »Htani moje ovce!« (Jn 21, 17b).
30. maj	S	Kancij	Apr 28, 16-20, 30-31 Ps 11, 4-5, 7 Jn 21, 20-25	Jezus mu je dejal: »Če hočem, da ostane, doktor ne pridem, kaj ti to mar? Ti hodi za menoj!« (Jn 21, 22).
31. maj	N	BIKKOŠTI	Apr 2, 1-11 Ps 104, 1, 24, 29-30, 34 Gal 5, 16-25 Jn 15, 26-27, 16, 12-15	»ko pa pride on, Duh resnice, vas bo uvedel v vsa resnica, ker ne bo govoril sam od sebe, temveč bo povedal, kar bo slišal, in oznanjal vam bo priložne reči« (Jn 16, 13).

JUNIJ 2009

1. jun.	P	Marija, Mati Cerkev	Job 1, 1a, 2, 21-9 Ps 112, 1-6 Mt 12, 1-12	Imel je še enega, ljubljenega sina. Nazadnje je k njim poslal njegga in rekel: »Moje ga sina bodo sposlovali!« (Mt 12, 6).
2. jun.	T	Marcelin	Job 2, 10-23 Ps 112, 1-2, 7-9 Mt 12, 13-17	Jezus pa jim je rekel: »Bajle cesarji, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega!« (Mt 12, 17)
3. jun.	S	Karel	Job 3, 1-11, 24-25 Ps 25, 2, 4-9 Mt 12, 18-21	»Ni pa Bog mrtvih, ampak živih!« (Mt 12, 27a).
4. jun.	Č	Kirin	Job 6, 10-11a Ps 128 Mt 12, 28b-34	Ko je Jezus videl, da je pametno odgovoril, mu je rekel: »Kisi daleč od Božjega kraljestva!« (Mt 12, 34a).
5. jun.	P	Bontacij	Job 11, 5-17 Ps 146, 2-10 Mt 12, 35-37	In velika množica ga je rada poslušala (Mt 12, 37b).
6. jun.	S	Norbert	Job 12, 1, 5-15, 20 Ps 103, 13, 2-8 Mt 12, 38-44	»Ja uboga vdova je vrgla več kot vsi, ki so metali v zakladnico!« (Mt 12, 43b).
7. jun.	N	Nedelja Sv. Trojice	5 Mz 4, 32-34, 39-40 Ps 33, 4-6, 9, 18-20, 22 Rim 8, 14-17 Mt 28, 16-20	»In učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal in glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta!« (Mt 28, 20).
8. jun.	P	Medard	2 Kor 1, 1-7 Ps 34, 2-9 Mt 5, 1-12	»Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali!« (Mt 5, 8).
9. jun.	T	Primož	2 Kor 1, 18-22 Ps 119, 129-133, 135 Mt 5, 13-16	»Tako naj vaša luč svet pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih!« (Mt 5, 16).
10. jun.	S	Bogumil	2 Kor 3, 4-11 Ps 99, 5-9 Mt 5, 17-19	»Nle mislite, da sem prišel razvezati postavo ali preoke; ne razvezati, temveč dopolniti sem jih prišel!« (Mt 5, 17).
11. jun.	Č	Sv. Resnje Telo	2 Mz 24, 3-8 Ps 116, 12-13, 15-18 Heb 9, 11-15 Mt 14, 12-16, 22-26	Medtem ko so jedli, je vzeti kruh, blagoslovil, ga razlomil, jim ga dal in rekel: »Vzemite, to je moje telo!« (Mt 14, 22).
12. jun.	P	Efki	2 Kor 4, 7-15 Ps 116, 10-11, 15-18 Mt 5, 27-32	»Jaz pa vam pravim: kdor koli gleda žensko, da jo počasi, je v srcu že prešuševal z njoo!« (Mt 5, 28).

13. jun.	S	Anton	2 Kor 5, 14-21 Ps 103, 1-4, 8, 9, 11-12 Mt 5, 33-37	»Tudi pri svoji glavi ne prisegai, ker niti enega lasu ne moreš narediti belega ali črnega!« (Mt 5, 36).
14. jun.	N	11. navadna nedelja	Efk 17, 22-24 Ps 92, 2-3, 13-16 2 Kor 5, 6-10 Mt 4, 26-34	V mnogih takih prilikah jim je govoril besedo, kakor so jo pač mogli poslušati! (Mt 4, 33).
15. jun.	P	Vid	2 Kor 6, 1-10 Ps 98, 1-4 Mt 5, 38-42	»Če te kdo prosi, mu daj, in če si hoče kaj sposoditi od tebe, mu ne pokazi hrbta!« (Mt 5, 42).
16. jun.	T	Gvido	2 Kor 8, 1-9 Ps 146, 2, 7-9 Mt 5, 43-48	»Jaz pa vam pravim: ljubite svoje sovražnike in molite za tise, ki vas preganjajo!« (Mt 5, 44).
17. jun.	S	Gregor	2 Kor 9, 6-11 Ps 112, 1-4, 9 Mt 6, 1-6, 16-18	»Tako bo tvoja misloščina na skrivnem, in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil!« (Mt 6, 4).
18. jun.	Č	Marko	2 Kor 11, 1-11 Ps 111, 1-4, 7-8 Mt 6, 7-15	»Če namreč odпустite ljudem njihove prestopke, bo tudi vaš nebeski Oče vam odpuštil!« (Mt 6, 14).
19. jun.	P	Sre Jezusovo	02, 11, 1, 3-4, 8c-9 Ps 12, 2-6 Ef 3, 8-12, 14-19 Jn 19, 31-37	Ampak mu je eden izmed vojakov s sulico prebodel stran in takoj sta pritekli kri in voda (Jn 19, 34).
20. jun.	S	Marijino srce	2 Kor 12, 1-10 Ps 34, 8-13 Mt 6, 24-34	»iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravico in vse to vam bo navrženo!« (Mt 6, 33).
21. jun.	N	12. navadna nedelja	Job 38, 8-11 Ps 107, 23-26, 28-31 2 Kor 5, 14-17 Mt 4, 35-41	Prevezel jih je velik strah in spraševali so se: »Kdo neki je ta, da sta mu pokorna celo veter in jezera?« (Mt 4, 41)
22. jun.	P	Janez	1 Mz 12, 1-9 Ps 33, 12-13, 18-20, 22 Mt 7, 1-5	»Nle sodite, da ne boate sojeniki!« (Mt 7, 1).
23. jun.	T	Jožef	1 Mz 13, 2, 5-18 Ps 15, 2-5 Mt 7, 6, 12-14	»Kako ozka so vrata in kako tesna je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo!« (Mt 7, 14).
24. jun.	S	Rojstvo Janeza Krstnika	Lz 9, 1-6 Ps 139, 1, 3, 13-15 Apr 13, 22-26 Lk 1, 57-66, 80	»Kaj neki bo ta otrok? Gospodova roka je bila namreč z njim!« (Lk 1, 66b).
25. jun.	Č	Viljem	1 Mz 16, 1-12, 15-16 Ps 106, 1-5 Mt 7, 21-29	»Ulla se je ploha, pridlo je vode in v zapihali so vetovi ter se zagnali v to hišo, in vendar ni padla, ker je imela temelje na skali!« (Mt 7, 25).
26. jun.	P	Janez	1 Mz 17, 1, 9-10, 15-22 Ps 128, 1-5 Mt 8, 1-4	Jezus je iztegnil roko, se ga dotaknil in rekel: »Hočem, bodi očistjen!« In pri priči je bil očistjen gob! (Mt 8, 3).
27. jun.	S	Erna	1 Mz 18, 1-14 Ps 1, 1, 46-55 Mt 8, 5-17	Stotnik pa mu je odgovoril: »Gospod, nisem vreden, da prides pod mojo streho, ampak samo rec besedo in moj služabnik bo ozdravljen!« (Mt 8, 8).
28. jun.	N	13. navadna nedelja	Mdr 1, 13-15, 22, 23-24 Ps 30, 2, 4-5, 11, 12a, 13b 2 Kor 8, 7, 9, 13-15 Mt 5, 21-43	Rekla je namreč: »Tudi če se dotaknem ti njegove obleke, bom rešena!« (Mt 5, 28).
29. jun.	P	Peter in Pavel	Apr 12, 1-11 Ps 34, 2 Tm 4, 6-8, 17-18 Mt 16, 13-19	»Jaz pa ti povem: ti si Peter in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata pozemlja je ne bodo premagala!« (Mt 16, 18).
30. jun.	T	Pri mučenici rimske Cerkev	1 Mz 19, 15-29 Ps 26, 2-3, 9-12 Mt 8, 23-27	Pristopili so k njemu, ga zbudili in reki: »Gospod, reši nas! izgubljem smolo!« (Mt 8, 25)